

РОЛЬ СТЕЙКХОЛДЕР-МЕНЕДЖМЕНТУ В ДІЯЛЬНОСТІ МІЖНАРОДНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

Доронін В.Г., Коптєва Г.М.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут», м. Харків*

У сучасних умовах глобальної нестабільності спостерігається зростання кількості кризових явищ різного характеру, зокрема воєнних конфліктів, природних катастроф, економічних та соціальних потрясінь. Такі процеси можуть охоплювати як локальні території, так і цілі регіони та країни, що зумовлює підвищення ролі міжнародних організацій, передусім гуманітарного спрямування, у забезпеченні підтримки постраждалих груп населення. Ефективність діяльності міжнародних організацій значною мірою залежить від налагодженої взаємодії із зацікавленими сторонами (стейкхолдерами), що обумовлює актуальність застосування інструментів стейкхолдер-менеджменту. Під стейкхолдер-менеджментом доцільно розуміти системний процес ідентифікації зацікавлених сторін, аналізу їхніх інтересів і впливу, а також формування ефективних комунікацій і довгострокових відносин із ними. Основними принципами такого управління є прозорість, відповідальність, відкритість до взаємодії, довіра та врахування інтересів різних груп [1; 2].

Специфіка застосування стейкхолдер-менеджменту в діяльності міжнародних організацій зумовлена широким і різноманітним колом стейкхолдерів. До них належать міжнародні донори, уряди країн, місцеві громади, громадські ініціативи, міжнародні партнери, бенефіціари та експертні консультанти. Взаємодія з кожною із зазначених груп потребує індивідуального підходу та врахування їхніх очікувань і рівня впливу. Крім того, діяльність міжнародних організацій часто здійснюється в умовах високої невизначеності та ризику, що ускладнює процес прийняття управлінських рішень і вимагає гнучкості в комунікації. Важливим аспектом є також необхідність врахування соціокультурних і релігійних особливостей вразливих груп населення, що безпосередньо впливає на ефективність реалізації гуманітарних програм. Отже, стейкхолдер-менеджмент у діяльності міжнародних організацій виступає не лише управлінським інструментом, а й ключовою передумовою забезпечення результативності, довіри та сталості їх функціонування в умовах сучасних глобальних викликів.

Література:

1. Коптєва Г.М., Кулик А.В. Сучасні критерії ідентифікації стейкхолдерів та принципи взаємодії з ними для підприємств нафтогазового сектору. *Економічний простір*. 2025. №197. С. 179-186. <https://doi.org/10.30838/EP.197.179-186>.
2. Коптєва Г. Ідентифікація та пріоритизація стейкхолдерів нафтогазових підприємств за критерієм ресурсної залежності. *Вісник Національного технічного університету "Харківський політехнічний інститут" Серія: економічні науки*. 2025. № 3. С. 25–34. <https://doi.org/10.20998/2519-4461.2025.3.25>.